

befale det til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 505).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Det nævnte Lovforslag har været til Behandling i Folketinget og er blevet vedtaget dér. Det gaar ud paa, at man ikke fastsætter Kontorholdsgodtgørelse for Retsbetjentene til et bestemt Beløb, men at de afholdes i to Aar efter Regning, idet Retsreformen har medført en Del Udgifter, og man derfor ikke er i Stand til nøjagtigt at skønne over dette Forhold. For at komme de rigtige Tal saa nær som muligt foreslaas det altsaa, at de paagældende Beløb afholdes i to Aar efter Regning, og at man derefter forelægger Kontorholdslovene igen.

Jeg haaber, at Landstinget vil se med Velvillie paa Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget.

Steincke: De faa Bemærkninger, jeg har at gøre, er ikke egnede til at samle Medlemmerne om Talerstolen, da de kun drejer sig om en Del daarligt lønede Kontormedhjælpere, men de er forhaabentlig egnede til at interessere den højtærede Justitsminister. I et Andragende af 18. Februar 1920, som gennem mig blev indbragt i Landstinget og henvist til Udvalget for Andragender, tillod Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger og Amts- og Retsmedhjælpernes Fællesklub sig at henvende sig til Regeringens og Rigsdagens Opmærksomhed paa, hvor daarligt lønede en stor Del af disse Kontormedhjælpere for Amts- og Retskontorerne var. Der er ikke kommet noget ud af den Behandling, som dette Andragende har været Genstand for i Udvalget for Andragender, og

det kunde heller ikke nytte noget at henvise Andragerne til Lønningsraadet, da de paagældende Kontormedhjælperes Forhold ikke er dragne ind under Lønningsloven. Imidlertid har disse Foreninger paa ny fremsendt en Henvendelse til Regering og Rigsdag, og denne er ledsaget af en ret udførlig Statistik, som den højtærede Justitsminister har Kendskab til. Det drejer sig om ca. 500 Medhjælpere paa offentlige Kontorer, af hvilke 327 — 115 Mænd og 212 Kvinder — har besvaret Spørgeskemaerne vedrørende deres Stillinger og Lønningsforhold. Nu er det ikke min Mening at trætte Tinget med disse Tal, men jeg vil blot nævne, at for Mændenes Vedkommende er der 2, der har under 1000 Kr., 14, der har mellem 1000 og 1500, 18, der har mellem 1500 og 2000, 50 mellem 2000 og 2400, 16 mellem 2400 og 3000, og kun 15 har over 3000 om Aaret. Der er kun meget faa, der har Ekstraindtægter. Kun 16 af de 115 Mænd har over 400 Kr. i Ekstraindtægter. I Sammenligning med de Lønforhold, der hersker i øvrigt, selv for ikke særlig faguddannede Kontormedhjælpere, maa det siges, at disse Lønninger er ganske overordentlig smaa. For mange af disse Folks Vedkommende drejer det sig om gifte Folk og Forsørgere, der i mange Aar har beklædt vedkommende Stillinger. Nu ser jeg, at dette Lovforslag gaar ud paa at forlænge den hidtil gældende Kontorlovs Gyldighed indtil Udgangen af Finansaaret 1922—23, og at Lovforslaget i sin § 3 samtidig indeholder en Bestemmelse om, at Kontorhold til nye Grupper af Tjenestemænd ikke kan indføres paa Finansloven. Under Hensyn til disse Bestemmelser og til, at der ikke er kommet noget ud af disse tvende Andragender til Trods for deres Behandling, og at Lønningsraadet ikke ser sig i Stand til at gøre noget ved Sagen, tillader jeg mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om han er enig med mig og Andragerne i, at disse Folks Lønninger, for en stor Del i hvert Fald, er alt for smaa, og deres Forhold i det hele alt for usikre, og om han ikke agter ad anden Vej at gøre noget for disse Medhjælpere, af hvilke vel nok største Delen sorterer under Justitsministeriet.

Justitsministeren (Rytter): Det Spørgsmaal, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) berørte, har været Genstand for Overvejelser baade i Ministeriet og i forskellige Udvalg. Forholdet er imidlertid det, at det er meget